

Su Kalėdų šventėmis ir Naujaisiais Metais !

Jau skamba Kristaus gimimo metinių - Kalėdų simfonijos Dutūkstantųjų metų finalo akordai, atsisveikinant su praėjusia krikščionybės era. Netrukus įžengsime į trečiojo tūkstantmečio ir XXI-jo amžiaus metus. Taip susiklostė, kad daugeliui iš mūsų teko laimėti priartėti ir teks peržengti šį reikšmingą krikščionybės istorijos metų slenkstį, būti liudininkais, kaip nerami, audringa ir neretai besiblaškanti bei skubanti visuomenė ir toliau lieka ištikima Jėzaus Kristaus skelbiamam mokslui, Jo gyvenimo tikslui, Meilės ir Tiesos giliajai prasmei.

Sveikiname visus Vilniaus evangelikų reformatų parapijos narius ir kartu visus Lietuvos evangelikus reformatus su Kalėdų šventėmis ir Naujosios eros pradžia - 2001-aisiais metais. Būkime ir toliau, Naujajame amžiuje, ištikimi Reformacijos idealams, tvirtai statykime Jėzaus Kristaus Bažnyčios rūmą, kad jame rastų dvasinę prieglaudą kiekvienas, kas tiki Viešpaties galia, Jo Meile ir gailestingumu. Tegu Kalėdų džiaugsmo spinduliai įkvepia mus visus naujiems darbams ir teatneša džiaugsmą ir laimę į kiekvienus namus, į kiekvieną šeimą. Atsisveikinant su XX-ju amžiumi, linkime su Viešpaties Dievo palaima džiugiai sutikti ir praleisti Naujuosius Metus bei atversti naują, šviesesnį gyvenimo puslapį!

Vilniaus ev. reformatų parapijos ir seniūnų tarybos

Ir prabėgo metai ...

Greit bus praėity antrojo tūkstantmečio ir XX-jo amžiaus paskutiniai metai. Prabėgo jie ir nulingavo, anot velionio kompozitoriaus Konrado Kavecko apdainuotais Apaščios krantais, palei Nemunėlį, per visą Lietuvą, per pasaulį. Išėjo jie, lyg tas žilagalvis Kalėdų senelis, peržengęs eros slenkstį, padaręs viską, ką gero galėjo padaryti Tautai, Bažnyčiai, kiekvienai šeimai. Kaip džiugu būtų, kad šį gėrio simbolį mylėtų ne tik vaikai, bet ir suaugusieji, kad ir jie, užmiršę tarpusavio nuoskaudas ir nesutarimus, spautų vieni kitiems ranką, linkėtų širdies šilumos ir ramybės. Apaštalas Paulius sako, kad išganingoji Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms. Ją galime priimti tik tikėjime, nes tik Dievas gali suteikti žmonėms malonę, meilę ir viltį. Tik paklusę Jo įstatymams, būsime kantrūs tarpusavio santykiuose, surasime kultūringą dialogą su kitaip mąstančiais, gyvensime taip, kad galėtume tapti pavyzdžiu visiems, kuriems sunku rasti ramybę ir Viešpaties kelius Žemėje. Tik tokius mus supras ir nesmerks ateinančios kartos.

Mūsų Vilniaus parapijos ir Bažnyčios gyvenime, jos kasdieniniuose rūpesčiuose, praėjęs laikotarpis buvo nelengvas, sudėtingas. Per pastarąjį dešimtmetį mūsų Bažnyčia neteko išeivijos dvasininkų - generalinių superintendentų kun. St. Neimano ir kun. P. Dilio, aktyvių Bažnyčios narių - Biržų parapijos vargonininko J. Sprindžio, vilniečių J. S. Kulbio, L. A. Dagytės-Juodpusienės, L. O. Slėnienės, T. Šerno ir kitų, čia nepaminėtų, į amžinybę išėjusių brangių žmonių. Tokia Aukščiausiojo valia, kad į jų vietą turi ateiti kiti ir tęsti pradėtąjį darbą.

Džiugu, kad į Bažnyčią ir į mūsų parapiją ateina nauja dvasinių darbuotojų karta. Neseniai, baigę studijas, į Bažnyčios gyvenimą įsijungė kun. Rimas Mikalauskas ir diak. Kęstutis Daugirdas. Vilniečiai nuoširdžiai sveikina baigusią teologijos studijas Klaipėdos universitete vilnietį Tomą Šerną ir jau dažnai laikantį pamaldas Vilniaus ev. reformatams.

Praėjęs dešimtmetis liks atmintyje Vilniaus ev. reformatų „Giesmės“ choristams, vadovaujamiems Tamaros Blažienės, kaip šio choro gimimo, augimo ir brendimo laikotarpis. Choro giesmės skambėjo ne tik Lietuvos, bet Vokietijos ir Škotijos bažnyčiose, išleistos 4 protestantiškų giesmių audio kasetės: „Kaip tyliai ilsisi“ 2 dalys, „Koncertas“ ir „Pranaše Didis“.

Ramiai ir kryptingai dirba Lietuvos Reformacijos istorijos ir kultūros draugija, vadovaujama prof. Sigito Kregždės, kurioje susibūrė ne tik protestantiškų, bet ir kitų konfesijų inteligentija. Malonu vartyti bei analizuoti šios draugijos 1994 m. išleistą knygą „Protestantizmas Lietuvoje: istorija ir dabartis“. Draugijos iniciatyva, nuo 1994 m. birželio 22d. Vilniaus miesto tarybos sprendimu visuomeninio transporto sustojimo stotelė Pylimo gatvėje šalia reformatų bažnyčios pavadinta „Reformatų“, o priešais bažnyčią buvusių kapinių vietoje paminklinis akmuo byloja, kad čia turi išaugti monumentas Reformacijos Lietuvoje pradininkams.

Sulaukėme kapitalinio veikalo: „Reformacija Lietuvos Didžiojoje kunigaikštystėje ir Mažajoje Lietuvoje“, kurios autorė Lietuvos istorijos instituto mokslinė bendradarbė, mokslų daktarė Ingė Lukšaitė, pasiremddama gausia dokumentine medžiaga, padarė tai, ko iki šiol nebuvo padarę Lietuvos istorikai, atskleisdama Reformacijos teigiamą įtaką Lietuvos valstybei ir kultūrai. Džiaugiamės Irenos Skomskienės parengta ir 1999 m. išleista knyga apie kompozitorių, pianistą, kritiką, publicistą, pedagogą Vladą Jakubėną. Su įdomumu skaitome prof. Jono Aničo knygą apie išeivijos lietuvių, mecenatus Aleną ir Mykolą Devenius. Netrukus turime išvysti to paties autoriaus knygą apie Joną ir Martyną Yčius. Turi pasirodyti knygos apie Papilio ev. reformatų mokyklos 400-jų metų sukaktį ir Kėdainiuose vykusią mokslinę konferenciją „Knygos Nobažnystės krikščioniškos“ 345-ioms išleidimo metinėms paminėti. Apgintos dvi daktaro disertacijos (1995 m. - V.Vaišvila ir 2000 m. - A.Baublys) Reformacijos Lietuvoje tematika. Laukia nemažas darbas peržiūrėti ir suredaguoti mūsų Bažnyčios Giesmyną. Būdinga, kad Reformacijos Lietuvoje temą vis daugiau nagrinėja ne vien ev. reformatai.

Šia proga būtina pažymėti ir tą didžiulį indelį, kurį besibaigiančiame amžiuje įnešė Lietuvos išeivijos dvasininkai ir kiti intelektualai, puoselėdami Reformacijos idėjas. Jų pastangų dėka turime vertingas istorines knygas ir nemažą kitų leidinių, tarpe jų net 80 neįkainojamos vertės „Mūsų sparnų“ žurnalo numerių.

Labai norėjosi užbaigti šią dviejų tūkstančių metų krikščionybės erą su pakilia nuotaika spaudžiant vienas kitam santarvės ranką. Tik ar viską padarėme, kad galėtume džiaugtis šio trumpo nepriklausomybės dešimtmečio rezultatais savo ev. reformatų Vilniaus parapijoje ir visoje konfesijoje? Taip ir nesulaukėme metų pradžioje sudarytos komisijos santarvei Bažnyčioje atstatyti veiklos rezultatų.

Vilniečių iniciatyva 1998 m. lapkričio mėnesį pasirodžiusios „Vilniaus reformatų žinios“ stengiasi Jus informuoti apie svarbiausius Bažnyčios įvykius, supažindinti su leidiniais apie Reformaciją, Bažnyčios istoriją, mūsų konfesiją. Nežiūrint sunkumų išleidžiant į gyvenimą Jūsų teismui jau 23-įjį numerį, norime ir toliau Jums tarnauti skleidžiant informaciją ir taip padėti burti mūsų parapiją, o ir visus reformatus.

Džiaugiamės, kad Kėdainių reformatų jaunimas taip pat sunkiai, nugalėdami kliūtis leidžia jaunimui skirtą laikraštėlį „Esam!“. Šv.Kalėdų ir Naujųjų Metų proga sveikiname Kėdainių reformatų jaunimo laikraštėlio redakcijos kolektyvą - Godą Leckavičiūtę, kun.Rimą Mikalauską, Arvydą Šliužą, Ernestą Mockų ir Gerdą Čečkauskienę, linkėdami sėkmės!

Ką atneš Naujieji Metai, netruksime pamatyti. Turime būti kantrūs ir tikėti, kad „Šviesa spindi tamsoje ir tamsa jos neužgožia. O kas vykdo tiesą, tas eina į šviesą“ /Jon.1,5; 3,21/

Tikėkime, kad Reformacijos židinys Lietuvoje neužges, švies ilgai, mūsų viltys ir troškimai išsipildys!

„Vilniaus reformatų žinių“ leidejai

Kalėdinės vestuvės

Kalėdos nėra krikščionybės įsteigta šventė. Jos mena ankstesnius saulės garbinimo – gedėjimo laikus. Tada žmonės savo gyvenimo erdvę pavadino *pa-sauliu*. Ji buvo arti krikščioniškos sampratos, pagal kurią *saulė pateka visiems: ir geriems, ir piktiems*.

Krikščionybė gimė iš vilties. *Gedėjimą* keičia *teėjimas* – *tikėjimas*. Vestuvės, matyt, yra pagrindinė jos šventė. Todėl ir buvo kalbėta apie jauną vyną, kuris suplėšo senus vynmaišius, suteikdamas džiaugsmo Evangelijos Atėjimu. Mūsų pareiga – ateiti į šį pasaulį. Ji prasideda *gimimu*, pirmu, antru, trečiu... pasinėrimu į Dievo Žodį, į Pažadą. Pasaulis yra Kalėdos, šaltas ir niūrus kaip žiema. Čia maža to *Atėjimo* šviesos ženklų.

Taigi, iš šio pasaulio negalime laukti jokio *ženkl*o. Šviesa pasirodė, bet pažinta nebuvo. Tikiu, kad mes einame *Žodin*, gimstančiame mumyse ir nušviečiančiame mūsų *kelių ... rankas ir veidus*. Tikiu, kad *Jis* eina iš akių.

Brangieji, saugokime vieni kitus, kaip kad Apvaizda saugo mus. Linksmi dalinkime žaliąsias eglutes, nes tai esti tikėjimo simbolis. Vaišinkimės kūčiukais, nes tai esti Vestuvių Pažado atmintis.

Ervinas K.

Kalėdų datos nustatymas

Daugelis stebisi, kad pirmieji krikščionys Jėzaus Kristaus gimtadienio nešventė. Jie neskyrė dėmesio nei Viešpaties gimimo dienai, nei pačiai Gimdytojai. Todėl mes nežinome, kur Marija gyveno, kada mirė ir kur buvo palaidota.

Velykos – *Kristaus prisikėlimas* – iš karto tapo visų švenčiama švente, net *sabata* buvo perkelta į sekmadienį, o Jėzaus gimimo diena tapo užmiršta. Mes nežinome nei dienos, nei mėnesio, kada gimė Kristus. Gimimo metus žinome tik apytikriai. Mūsų kalendorius, kuris skaičiuoja metus nuo Kristaus gimimo, turi kelių metų paklaidą. Patikslinant, reikėtų pridėti 4 ar 6 metus.

Praslinkus gal dviems ar trims šimtams metų, krikščionija ėmė rūpintis Kristaus gimimo datos nustatymu. Buvo siūlomos šios dienos: gegužės 20-ji, sausio 6-ji, sausio 10-ji, kovo 28-ji, balandžio 2-ji.

Rytų krikščionija mėgo Kristaus gimtadienį švęsti sausio 6 dieną, kada pagonys šventė Dionizijaus šventę, susijusią su žiemos naktų trumpėjimu ir dienų ilgėjimu.

Tiek senovės žydams, tiek ir pirmųjų amžių krikščionims, kaip kad ir pagonims, nustatant šventėms datas įtakos turėjo planetų išsidėstymo filosofija arba astrologija..

Pažvelkime, kaip komplikuotai buvo samprotaujama ieškant Kristaus gimimo datos. Nakties ir dienos ilgumas susivienodina kovo 21 dieną. Ši diena anuomet buvo laikoma *pasaulio kūrimo pradžios data*. Jei Senajame Testamente (Mal. 4:2) Mesijas yra vadinamas TEISYBĖS SAULE, o Naujasis Testamentas Kristų vadina PASAULIO ŠVIESA (Jn. 8:12), ir, jei pasaulio kūrime saulė buvo sutverta ketvirtą dieną, tad, prie kovo 21-mos pridėjus keturias dienas, sužinome, kad Jėzus turėjęs būti pradėtas Marijoje kovo 25 dieną, o po devynių mėnesių, t.y. gruodžio 25-tą turėjęs gimti. Be to, gruodžio 25 dieną anuomet visa Romos imperija švęsavo pagoniško Mitros kulto saulės šventę – *Sol invictus*. Krikščionims buvo paranku šią pagonišką šventę perimti saviems tikslams. Taip pagonių SAULĖS šventė ėmė virsti krikščioniškos ŠVIESOS švente. Tai įvyko tarp 325 ir 354 metų. Romos liturgijoje Kristaus gimimo šventė atsirado tik 4-to šimtmečio viduryje, o Galijoje – šešto amžiaus pradžioje.

Kaip matome, senovės krikščionys turėjo nemažai sunkumų beieškant Kristaus gimimo datos ir besiekiant krikščionijoje bendro tos šventės šventimo.

Perspausdintas kun.Eugenijaus Gerulio išeivijos žurnale "Mūsų sparnai" atspausdintas apmąstymas Kalėdų švenčių proga

Kiek metų Vilniaus ev. reformatų Bažnyčiai ?

Bažnyčios, kaip ir žmonės turi savo Gimimo datas. Vilniaus ev. reformatų bažnyčia savo gimimo dieną turėtų švęsti gruodžio 14-ąją. Šiais metais jai sukako 443 metai. Tai liudija Krokuvos Jogailos bibliotekoje užsilikęs Brastoje spausdintas dokumentas iš 1559 metų: „aktai tai yra Vilniaus krikščioniškos parapijos reikalai, kurie prasidėjo 1557 m. gruodžio mėnesio 14 d. su reikalu kunigo Simono Zacijaus iš Prasovicų, tos parapijos superintendente...“

Prieškaryje vilnietis lenkų profesorius H. Mercingas veikale „Evangeliškas Vilnius“ pateikė Vilniaus ev. reformatų parapijos susikūrimo istoriją ir aprašė vietas, kuriose buvo laikomos evangelikų reformatų pamaldos. Iš pradžių tai buvo Mikalojaus Radvilos Juodojo dvaro Lukiškėse koplyčia, vėliau pastatė dabartinės šv. Jono ir Pilies gatvių kvartale buvusiuose rūmuose bažnyčia, nes Radvilos Juodojo laikininkas Falkonijus (Sokolovskis) taip rašė: „kaip Radvila mylėjo Kristų, rodo ir namas, kurį pastatė Vilniuje, kad tenai per amžius skambėtų Dievo Sūnaus Žodis“. Deja, po Mikalojaus Juodojo mirties jo sūnus Našlaitėlis 1567 m. perėjo katalikybėn ir po kurio laiko popiežiaus nuncijaus vis raginamas išvalyti rūmus nuo eretikų perkėlė evangelikų maldos namus „į padangtes Žuvų turgaus gale buvusiam Gasztoldo sklype“. Vilniaus reformatams teko daug kartų keltis vis į kitą vietą ar atstatinėti toje pačioje fanatikų sugriautas, sudegintas, išniekintas savo bažnyčias. Iš viso net šešiose vietose teko kurtis iš naujo po sugriovimų ir tik septintoje vietoje aštunta pagal skaičių Vilniaus reformatų bažnyčia ištovėjusi apie 150 metų buvo išardyta dėl senumo. Kitoje pusėje gatvės buvo pastatyta devinta iš eilės ev. reformatų šventovė stovinti iki dabar.

Paskutinės pamaldos senojoje bažnyčioje įvyko 1835 m. liepos 21 d., t.y. prieš 165 metus. Paskutinį pamokslą pasakė kun. Steponas Lípinskis, tuo laiku buvęs Vilniaus parapijos kunigas, vėliau generalinis superintendentas.

Perspausdiname iš „Sėjėjo“ Nr. 3(346) 1940 m. vasario mėn. to pamokslo ištrauką.

„Prisimenu buvusias dienas ir apmąstau visus Tavo darbus ir nagrinėju Tavo rankų žygius“ / Psl. 143, 5/.

Jau paskutinį kartą susirinkome šioje šventovėje, kurioje per pusantro šimto metų mūsų dievobaimingi tėvai rado priebėgą įvairiais gyvenimo momentais. Čia jie stiprino savo dvasią išsilaikyti tiesoje, gaivino tikėjimo ugnį krūtinėse, o įsisąmoninę savo sielos išganymą ir pareigą savo vaikams, anūkams ir tolimiausioms kartoms paliko visų brangiausią turtą – sąžinės laisvę ir tikrojo tikėjimo tyrumą... Dievo Dvasia, tiesos ir gyvatos dvasia gyvavo šioje šventovėje. Ta dvasia ugdė marijų žmonių širdyse mūsų geresnės būties daigus... Kiek kilnių sumanymų kilo sielose maldingų vyrų, kurių gerus darbus dabar mes patiriame. Su pasigėrėjimu skaitome mūsų Sinodų aktuose vardus mūsų valstybės garbingų vyrų, kurie rūpinosi šia Kristaus bažnyčia. Jų vardai nusipelno nevystančios garbės ir yra įrašyti ne tik į pragaištančius aktus, bet ir nepragaištančioje gyvatos knygoje. Tegul kiekvienas mūsų apmąsto, kokią naudą sėmė savo dvasiai iš jos ir sušunka: „Šventa ta vieta, čia niekas daugiau kaip Dievo namai ir dangaus vartai“.

Atgaivinkime jau pamirusią praeitį savo atmintyje, sugyvinkime ją doriniame savo dvasios gyvenime ir visuose savo darbuose, kad būsimieji ainiai galėtų taip pat branginti mūsų atmintį, kaip mes su pagarba prisimename savo pirmtakus.

...Eikime pėdomis savo garbingų tėvų, kurie mokėjo gerbti Dievo šlovės vietą. Atsisveikinkime su šiais Dievo namais, kur tiesos dvasia turėjo savo buveinę. Po kiek laiko gal jau nebematysime šios šventovės net pamatų, bet tie jautimai ir ta dvasia, kokios ne kartą buvome apimti, lydės mus iki mūsų žemiškos kelionės galo ir pereis iš kartos į kartą iki tolimiausių ainių. Tos neklaidingos vilties atgaivinti, pereikime į naująją šventovę, pastatytą ant pranašų ir apaštalų pamato, kurio kampiniu akmeniu yra pats Jėzus Kristus, *ant kurio pastatytas rūmas auga į šventąją bažnyčią Viešpatyje*. Ant jo ir mes statykimės, kad būtume Dievo buveinė Šventoje Dvasioje.

1832 m. generolui Močiulskiui pasiūlius, Sinodas nutarė (memorialas 120): „kad ta vieta, kur dabar stovi senoji bažnyčia, o taip pat ir kapinės būtų aptvertos ir tokiu būdu būtų apsergėtos nuo pranykimo. Vietoje gi, kur dabar stovi Dievo stalias, būtų pastatytas atitinkamas paminklas su užrašu, kada stovėjo bažnyčia, kaip ilgai stovėjo, kada buvo išardyta ir kitomis panašiomis žiniomis būsimųjų kartų atminčiai“. 1839 m. planuota, kaip matyti iš 115 memorialo, parduoti iš varžytinių senosios bažnyčios tinkamą statybai medžiagą ir iš gautų pinigų reikalingą kiekį sunaudoti paminklo pastatymui. Visa tai pavedama įvykdyti Vilniaus kolegijai.

Deja, reikalas užsitęsė ir buvo užmirštas. Sovietų laikais kapinių vietoje buvo pastatytas paminklas tarybiniais partizanams, prieš 9 metus nugriautas. Dabar toje vietoje jau planuojamas statyti kitas ir visai kitiems paminklas. O gal reikėtų neužmiršti ir senųjų Vilniaus reformatų svajonės įamžinti buvusių Dievo namų vietos ir į dabar mūsų planuojamą pastatyti memorialą Reformatoriams reikėtų įkomponuoti nors Atminimo stelą buvusiai bažnyčiai.

SVEIKINAME

Jurgą ir Antaną Gluskinus gruodžio 15 d. gimus sūneliui. Aukite sveiki ir laimingi!

Sveikiname mielus parapijiečius švenčiančius gražius Jubiliejus:

Rimą Mekaite gruodžio 8 d. šventusią pirmą rimtą Jubiliejų.

Mes dėkingi Jubiliatei už parengtą spaudai ir lengvai skaitomą E.Kotlubajaus knygą "Radvilos" apie kunigaikščių Radvilų dinastiją.

Linkime kūrybinės energijos ir sėkmės tolimesniame gyvenime!

Liudą Danauskienę – Rokšyc gruodžio 11 d. šventusią 70 metų sukaktį

Ponia Liuda bene vienintelė mūsų bažnyčios narė menanti prieškario Vilniaus ev. reformatų parapijos gyvenimą, dalyvavusi Vilniaus parapijos vaikų vasaros stovyklose Omelianų dvare. Karas išblaškė buvusius Vilniaus parapijiečius, daug jų rado prieglobstį Lenkijoje, Liudai teko patirti tremtinės dalia. Dabar ji gyvena tremtinių namuose Valakupiuose ir, gerai mokėdama prancūzų, lenkų, vokiečių, anglų, rusų kalbas gilinasi į Bažnyčios istoriją, teologiją, yra parengusi 30-ies mašinraščio lapų "Mūsų tikėjimas. Ev. reformatų konfesija", išvertusi kai kuriuos "Didžiosios Agendos" skyrius.

Palinkėkime mūsų mielajai Liudai sveikatos, kad galėtų tęsti ir užbaigti užsibrėžtus darbus!

Valeriją Glinskienę – Krisiukėnaitę gruodžio 10 d. šventusią 80 metų jubiliejų

Jubiliate daug metų dirbo Onkologijos mokslinio tyrimo institute vyr. mokslinė bendradarbe, apsigynė medicinos mokslų kandidatinę disertaciją, buvo aktyvi meninės saviveiklos dalyvė ir netgi vadovė, ypač mėgo šokti tautinius šokius.

Linkime, kad praėję prasmingi gyvenimo metai ir toliau neštų džiaugsmą Jai ir Jos šeimai. Tegu iš Jos širdies ir toliau sklinda tikėjimo spinduliai ir šildo artimuosius ir mūsų bendruomenę. Geros sveikatos ir ilgų gyvenimo metų Jums, miela Jubiliate !

Lietuvos Reformacijos istorijos ir kultūros draugijos pirmininką, habilituotą daktarą, profesorių Sigitą Kregždę gruodžio 24 d. šventusį 70-ąjį Gimtadienį

Jubilatas baigęs Vilniaus pedagoginį institutą (dabar universitetas) 1954 m. liko jame dirbti ir iki šiol vadovauja psichologijos katedrai, 1960 m. apgynė pedagogikos mokslų kandidato, 1984 m. – psichologijos mokslų daktaro disertacijas, nuo 1985 m. – psichologijos profesorius. 1962 – 69 m.m. buvo testinio leidinio "Pedagogika ir psichologija" atsakingas redaktorius. Svarbesni jo darbai, išleisti atskirais leidiniais, tai "Profesinių interesų psichologija" (1975), "Profesinių interesų formavimosi psichologija" (1981) ir kiti.

Prof.S.Kregždė vadovauja 1992 metais įsisteigusiai Lietuvos Reformacijos istorijos ir kultūros draugijai, kuri yra pasaulietinė, nekonfesinė, nepolitinė dorovinio bei kultūrinio tobulinimosi organizacija, besiremianti Reformacijos tradicijomis. Džiugu, kad esant gana sudėtingai dabartinei situacijai, Jubiliatui pavyko įgyvendinti Jo paties propaguojamą tolerancijos nuostatą ir suburti draugijos narius kūrybingai veiklai.

Linkime Jubiliatui tvirtos sveikatos ir toliau būti vienu iš pagrindinių Reformacijos Lietuvoje idėjų puoselėtoju ir skleidėju. Ilgų, prasmingų ir kūrybingų gyvenimo metų!

Stiprios sveikatos, nesenkančios energijos, kūrybingos veiklos ir visiems Jums dar daug laimingų gyvenimo metų linki

Vilniaus ev. reformatų parapijos ir seniūnų tarybos.

*Šią vasarą amžinybėn iškeliavęs Tadas Šernas, nors gyveno Suomijoje, Savonlinoje, laikė save Vilniaus parapijos nariu, atvykęs atostogų būtinai ateidavo į pamaldas, domėjosi mūsų Bažnyčios gyvenimu, planavo baigęs darbą užsienyje sugrįžti į Vilnių ir aktyviai įsijungti į jos darbus, padėti parengti spaudai reformatų Giesmyną. Deja, Viešpatis jį pašaukė į savo Karalystę...
Pirmai Tadas mums buvo padovanojęs keletą savo sukurtų giesmių. Metų pradžioje spausdinome jo giesmę "Nauji Metai", į šį, kalėdinį numerį įdedame jo Kalėdų giesmę "Šią naktį". Tai tegul bus Tado Šerno visų Aletuvos reformatų pasveikinimas Kalėdų švenčių proga.*

Šią naktį

T. Šernas

Kalėdinė giesmė

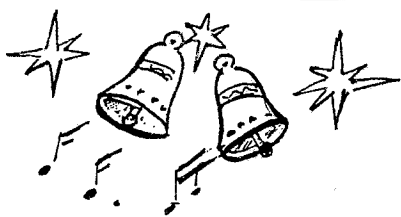
1. Šią naktį tylią, šventą
Sužibo žvaigždės ryškios.
Žinia virš žemės skrenda;
- jau gimė Jėzus Kristus.
Aleliuja, aleliuja mus Viešpačiui šlovė!
2. Atėjo atpirkėjas
Palaimos mums atnešti,
Iš nuodėmių vergystės
Keliu tikruoju vesti.
Aleliuja, aleliuja mus Viešpačiui šlovė!
3. Mielieji Dievo žmonės,
Džiaukimės visi!
Išaušo mums Kalėdų
Diena šventa, skaisti.
Te širdingai ir džiaugsmingai
Skamba mus giesmė!
Aleliuja, aleliuja mus Viešpačiui šlovė!

„Šią naktį ...“

T. Šernas
SAVONLINNA
11. 1996.

Kalėdinė giesmė

Šią naktį tylia, šventą Su-
-tė - jo atpir - kėj - as Pa-

žibo žvaigždės ryškios. Žinia virš žemės skrenda; - jau gimė Jėzus Kris - tus.
laimos mums atneš - ti, Iš nuodėmių vergys - tės. Kelio tikro - ju ves - ti.

A - le - liuja, a - le - liuja mus Vieš - pačiui šlovė! A -
A - le - liuja, a - le liuja mus Vieš pačiui šlo - vė! Mie -

lieji Dievo žmo - nės, Džiaukimės vi - si! Iš - aušo mums Ka - lė - du Die -

- na šventa, skaisti. Te širdingai ir džiaugsmingai skamba mus giesmė!

A leliu - ja, aleliuja mus Viešpačiui šlo - vė!
rall.

Informacija

Gruodžio 2 d. Biržų parapijos naujai išrinktos Valdybos posėdyje pirmininke buvo išrinkta p.P.Kriščiukienė, pavaduotojais: ūkio reikalams - p.Vegys, ryšiams su seniūnais – p.V.Dagilienė, išdininku – p.K.Peikštenis. Nutarta, kad kol nėra patvirtintų naujų Parapijos įstatų, laikytis ir vadovautis 1922-1929 m.m. parašytais ir papildytais Įstatais.

Gruodžio 3 d. Vilniaus ev. reformatų bažnyčioje pamaldas ekspromtu laikė lektorius Tomas Šernas. (Kun.A.Kvedaravičius iš anksto nepranešęs parapijos pirmininkei buvo išvykęs). Parapijiečiai po pamaldų pasveikino Vilniaus parapijos narę p.Stefaniją Šernienę 90-mečio proga, linkėdami sveikatos ir dar daug laimingų metų. Nežiūrint garbaus amžiaus p.Stefanija, jei tik leidžia sveikata, pavyzdinčiai, kas sekmadienį, lanko bažnyčią.

Gruodžio 3 d. Kėdainių parapijos visuotiniame susirinkime buvo išrinkta parapijos Valdyba iš keturių narių – pasauliečių.

Gruodžio 9 d. Biržuose įvyko parapijos Tarybos /ją sudaro visų seniūnijų seniūnai ir pavaduotojai/ posėdis, patvirtinęs parapijos Valdybos sudėtį. Į posėdį buvo pakviesti buvusios "mažosios" parapijos pirmininkas p.Tamulėnas, kuris pažadėjo bendradarbiauti su naujai išrinktąja Valdyba ir seniūnė p.D.Narvydienė - buvusi "mažosios" parapijos išdininke - pateikti finansinę praėjusių metų ataskaitą.

Gruodžio 10 d. Vilniuje pamaldas laikė kun.A.Kvedaravičius. Po pamaldų įvyko parapijiečių susirinkimas, sutarta dėl Kalėdų švenčių, vaikų eglutės ir kitų ūkinių klausimų.

Gruodžio 17 d. Vilniuje pamaldas laikė lektorius teologijos bakalauras T.Šernas, N.Radviliškyje su šv.Vakariene – diak.K.Daugirdas, *Papilyje* – kun..A.Kvedaravičius, *Kėdainiuose* ir *Šiauliuose* – kun.R.Mikalasuskas. Po pamaldų *Šiaulių reformatų parapijos susirinkime* išrinkta parapijos Valdyba pasiskirstė pareigomis.

Kalėdų švenčių pamaldos:

Kėdainiuose - gruodžio 23d. 11.30 val. kun. R.Mikalasuskas, po pamaldėlių 12 val. - koncertas; *Kaune* – 24 d.11 val., *Biržuose* - 24d.17 val. diak. K.Daugirdas, 25d.11val. su šventa Vakariene - senjoras kun. P.Čepas ir diak. K.Daugirdas; *Vilniuje* - 24 d. 11 val., 25d. 11val. su šventa Vakariene, *Kaune* – 25d. 15val. su šventa Vakariene, *Papilyje* – 25d. vakare sutuoktinių pasižadėjimo atnaujinimo pamaldėlės, 26d. 11val. su šventa Vakariene, *Panevėžyje* - 26d. 15val. su šventa Vakariene - kun. A.Kvedaravičius; *Šiauliuose* – 25d. 11 val. kartu su liuteronais su šventa Vakariene, *Švobiškyje* – 25d. 14 val. su šventa Vakariene kun. R.Mikalasuskas.

Kiekvieną ketvirtadienį Vilniaus parapijos namuose 18 val. vyksta Biblijos studijų užsiėmimai, veda lektorius teologijos bakalauras Tomas Šernas, dalyvauja teologijos studentas Ervinas Koršunovas.

Parapijos namuose darbo dienomis 9 -14 val. ir po pamaldų veikia bibliotekėlė, vadovaujama Kolegijos sekretorės Neringos Ragaliauskytės.

Lietuvos reformatų kunigų telefonai: senjoras kun.Petras Čepas gyv. Medeikiuose tel. 8-220-58577, kun.Algimantas Kvedaravičius gyv. Vilniuje tel. 450656 ir mob. 8-298-05410, kun.Rimas Mikalasuskas gyv. Kėdainiuose tel. 8-257-56967 ir mob. 8-289-21339, diak.Kęstutis Daugirdas Kaune tel.8-27- 723838, Biržuose tel.8-220-31609 ir mob. 8-286-67007

Primename seniūnų telefonus: Dalija Gudliauskienė 429118, Donata Indriūnaitė 342824, Angelina Kamčiatnienė 733757, Alfredas Naktinis 470718, Irena Petrylienė 414646, Danutė Pranulienė 444272, Birutė Šernaitė 617690